

Sermo

Quadam die multi paupes puenerunt. et de eius paritate tractauerunt. Tunc unus illorum ait. Volo vadiare quod a petro elemosynam portabo. iuitque ad domum eius et cepit antemessum eius infestare. nec ille voluit illum exaudire. Tuncque sepius repulsam pateretur illud videns pauper petiit vehementer. abire tamen noluit. Contigit autem diuiti quod calidus panis portare quod videns pauper cepit vehementius per elemosynam rogare. ille autem arrepto pane mendicum piecit dicens. vade ad diabolum. Quod ille accipiens ad socios iuit. et eis gesta narrauit. Sed quare fuit tam durus ad dandum pauperibus. certe ideo. quod spiritus sanctus non meruit accipere cum dono pietatis. Postquam autem spiritus sanctus venit in cor illius valde misericors est effectus. Cum enim predictus diues quadam vice iuit ad ecclesiam. occurrit ei pauper nudus petens ab eo vestimentum. qui statim exuens optima vestimenta dedit ei. et qui prius dari pauperi noluit frustum panis iam tribuit misericorditer optimum vestimentum. et qui prius cum indignatione pauperem repulit. iam omnibus petentibus in differentem pie tribuit. O admirabile donum spiritus sancti. quod dura corda facit mollia et tenaces diuites facit tam subito misericordes. Veni igitur o sancte spiritus cum dono pietatis perflatus nostrum cordis et fluent aromata largitatis. Tertium donum spiritus sancti est donum consilij et significat per hanc naturam ignis quod se eleuat et tendit in altum. sic videmus de flamma. Sic spiritus sanctus veniens cum dono concilij. facit ut mens hominis ad deum se eleuat. et quod sursum sunt querat et sapit. Quod consulit ei illud apostoli ad Cor. iij. Quod sursum sunt sapite. non quod super terram. mortificate membra vestra quod sunt super terram. fornicationem immundiciam. libidinem et concupiscentiam malam. et auariciam fugite. Et hoc donum spiritus sancti habuit Ioseph. Be quo legitur Gen. xxxix. quod vxor Putiphar videns. Ioseph quod esset pulcher facies decorus aspectu. dixit ei. dormi mecum. Ille autem in hac immundicia noluit ei assentire. Sed vnum habuit hoc. certe a spiritu sancto. qui suadet fugere fornicationem et adulteria dicens secundum apostolum ad Hebr. xij. Fornicatores et adulteros iudicabit dominus. id est condemnabit. Quartum donum est donum intellectus. et signatur per hanc naturam ignis. quod lucet et loca tenebrosa illuminat sic spiritus sanctus per donum intellectus veniens illuminat corda nostra tenebrosa. Ideo petebat David. ps. cxvij. dicens. Domine mihi intellectum ut discam mandata tua domine. Istud donum petere debet luxuriosi. in quibus luxuria non fugat melius nisi per intellectum scripturarum. id est dicit Iheronimus.

epistola ad rusticum monachum. et ponit de confessione. dis. v. c. Nunquam. Nunquam deuia sit manus tua ab usu scripturarum. et vitia carnis non amabis. Et hoc per de quodam iuvene nomine Ualemon luxurioso de quo refert Uale. in polycrate. lib. vj. c. vlt. Quod semel intrans scholas philosophorum tertien noctis mane et totam noctem consumpsit in petulantia. quem videns magister cepit disputare contra vitia carnis. et ille audiens postergauit omnem immundiciam. et crinile quod coronatur erat proiecit in terram. et subito in alium adolescentem est mutatus. Quintum donum est donum fortitudinis et hoc signatur in natura ignis quod consolidat testam vel ollam. Sic spiritus sanctus per donum fortitudinis confortat homines ad fortiter sustinendum. sic patet de sancto Stephano quem in tantum roborauit ut posset resistere omnibus aduersariis. Act. viij. Similiter de sancto Paulo ad Roma. viij. cum dixit. Quis nos sepabit a charitate christi. an gladius an fames. et c. q. d. certe non. Idem per de alijs apostolis. Nam petrus qui prius ancille vocem perterritus. postquam accepit in die pentecostes spiritus sanctum tria milia hominum iudeorum audacter inuasit eis predicando christum et vicit eos. et ad fidem conuertit. Act. ij. similiterque et de alijs apostolis dicitur. Act. v. Habebant apostoli gaudentes a conspectu consilij. Sextum donum est donum scientie et signatur per naturam ignis. quod congregat multa ligna in modicum cinerem. et multa metalla in unam massam. sic spiritus sanctus per donum scientie. Ideo dicitur b. Berni. Perfecte scire dat cuncta gaudia cognoscere. Septimum donum est donum sapientie. et notatur in natura ignis quod frigida accendit. sic spiritus sanctus per donum sapientie cor hominis ignit. Ideo dixit dominus Luc. xj. Ignem veni mittere in terram. et volo ut ardeat.

Sermo in die corporis christi.

Quod Romae vere est

Quod Romae vere est. et sanguis meus vere est potus. Joh. vj. Sapienter passus familias quando viderit diem exitus sui. siue mortem appropinquare solet filios filiasque suas et amicos congregare. bona eis distribuendo. et testamentum eis faciundo. Sed dum modo sanus est et superstes vultur pro se bonis. secundum consilium sapientis. Eccl. xxxij. Audite me omnes magnati. et omnes populi filio et mulieri fratri et amico. ne despectus super te in vita. et ne dederis alijs possessionem tuam. ne forte peniteat te dum adhuc superes et aspiras. et immutabit te omnis caro melius est ut filij tui terogent. quam te respicere in manus filiorum tuorum. Et subdit In die consumptionis tue in tempore exitus tui di-

Nota diligenter

tribue hereditatē tuam. hec ille. Ita legitur si-
 guratū. Gen. xlviij. de Jacob patriarcha q̄
 iacēs in lecto suo vocauit filiū suū ioseph di-
 cēs. En moriar. Idcirco dabo tibi terrā quā
 de manu amorrei in gladio. ⁊ arcu acquisiui
 Et do tibi pre fratribus tuis. Ita legitur. j.
 Mach. c. j. de Alexandro qui cū ēēt triginta
 duorū annorū. ⁊. xij. regnasset decidit i lectū
 suū ⁊ cognouit q̄ moreret. Vocauitq; pue-
 ros suos nobiles qui secū erāt nutriti a iuue-
 nute. dimisit illis regnū suū. Ad ppositum.
 Dñs nr̄ iesus xps sapiēs paterfamilias. qui
 habet duplicē familiāz in celo ⁊ in terra. vi-
 dēs tempus mortis sue appropinquare. vt
 transiret de hoc mūdo ad patres. suis sancti
 aplis ⁊ charissimis filiis instituit testamētūz
 corp⁹ suū in cibū ⁊ sanguinē in potū tribuen-
 do. sicut de hoc dicit. b. Aug⁹ in sermōe ho-
 dierno. Et tanti beneficii iugis in nobis ma-
 neret memoria. corp⁹ suū in cibū. ⁊ sanguinē
 suū in potū sumendū fidelib⁹ dereliq̄t. Et b
 figuratū ē hester. j. Exauerus in tertio āno
 imperij sui fecit grāde cōiuiuiū pncipib⁹ suis
 ⁊ pueris multo tpe. qd̄ exponēs Rycō. de ly-
 ar dicit. Per asuey intelligit christ⁹ q̄ in ter-
 tio anno. hoc ē tpe gr̄e qd̄ fuit tertiū tps a tē-
 pore nature ⁊ tpe legis. fecit grāde cōiuiuiū
 id ē instituendo suū venerabile sacramētūz
 cunctis pncipibus. i. aplis. de quibus dic̄
 ps. xlvi. Cōstitues eos pncipes sup oēm ter-
 ram. Et similiter pueris suis. i. alijs xp̄s fide-
 libus. ⁊ illud cōiuiuiū durauit multo tpe vsq;
 in finē mundi. fm̄ illud Matth. xxviij. Ego
 vobiscū sum. i. in sacramēto. vsq; ad cōsumā-
 tionē seculi. id ē etiā figuratū ē Judi. xiiij. vbi
 legit̄ d̄ p̄medēte exiuit cib⁹ ⁊ d̄ forti egressa ē
 dulcedo. ⁊c. Qd̄ intelligit sic de comedente
 id ē de christo q̄ comedit cūz discipulis suis
 exiuit cibus. i. eucha. sacramētū. de quo ca-
 nit eccl̄ia. Ecce panis angelorū fact⁹ cib⁹ via-
 torū. Et de forti egressa ē dulcedo. i. melliflu-
 um sacm̄. de quo Sap. xvj. Panē de celo p̄-
 stitisti eis. om̄e delectamētū in se habentem
 De hoc nobilissimo atq; suauissimo cibo dic̄
 thema. Caro mea. ⁊c. in quibus tria tangūt
 p̄mo veritas ineffabilis. ibi. Caro mea ve-
 re. Secūdo vtilitas indicibilis. ibi. Sicut mi-
 sit me. Tertio dignitas incōpabilis. ibi. Nō
 sicut māducauerūt. p̄mo quo notandū. post
 labores magnos ⁊ longa bella. necessari⁹ est
 cibus corp̄alis ppter p̄fortationē viriū ⁊ il-
 laminationē oculorū. qd̄ dicit Bre. in ppleu-
 matib⁹. Libati hoīes cibatiōis tpe in vultu
 sunt ceterisq; mēbris ameniores ⁊ fortiores.
 Id̄ legit̄. j. Regl. xvij. q̄ Jonathas fili⁹ saul

tota die pugnabat cōtra philisteos. q̄ ipse p̄-
 lassitudine nō videbat. ideo extendit summi-
 tatē lancee ⁊ intinxit in fauū mellis. p̄uertit-
 q; manū in os suū comedit ⁊ cōfortatus ē ⁊ il-
 luminati sunt oculi ei⁹. Idēz legit̄ de helia
 iij. Regl. xix. Qui cū fugeret a facie isabel.
 ⁊ lassus federet sup vnā iuniperū. Venit an-
 gelus dñi tetigit eū dicēs. Surge ⁊ comede
 respexit ⁊ ecce ad caput suū subcinerici⁹ pa-
 nis ⁊ vas aque comedit ⁊ bibit. ⁊ p̄fortat⁹ ē
Moraliter loquēdo nos sumus quoti-
 die in labore p̄tra diabolū q̄ quotidie nos i
 pugnat. Qd̄ dicit Greg⁹. xxiij. moralū. Qd̄
 eni egit in paradiso hoc antiquus hosti non
 vult deserere in mūdo. Et quia habem⁹ tale
 bellū p̄tra diabolū. Id̄ valde necessariū est
 nobis habere corp⁹ dñicū Idēo pro illo orat
 Ansel. in li. medita. dicēs. Ecce anim⁹ meus
 fatigat⁹ ē veniēs de via cogitationū ab ip̄is
 quas transiret cogitationib⁹ periculosa⁹ pa-
 tiē esuriē. nō habeo q̄ pono ante illū. sū pau-
 per ⁊ egen⁹. O diues oīm bonorū da p̄diū
 supne societatis epulentissime largitor. da
 lassō cibū dispsum. Id̄ pponit nobis xps ci-
 bum hodie valde dilectissimū suū corp̄is. i.
 sacramētū. cū dicit. Caro mea vere ē cib⁹. ⁊
 sanguis meus vere ē pot⁹. **C**irca qd̄ est
 notandū. q̄ s̄ vtraq; sp̄e hui⁹ sacramēti tot⁹
 xps realiter ⁊ vere cōtinet. Teste. b. Amb.
 li. de officijs. In illo sacro totus xps ē. Illud
 habet de summa trini. ⁊ fide catho. c. firmis-
 sime. ibi dicit̄ xps sacerdos ⁊ sacrificiū cui⁹
 caro ⁊ sanguis in sacramēto altaris sub spe-
 ciebus panis ⁊ vini veracit̄ continet. Idēz
 habetur ex ore christi ad deuotū amandū in
 horologio. sap. lib. ij. c. iij. Certissime ⁊ ve-
 racit̄ ⁊ absq; om̄i dubitationē in b̄ sacramēto
 contineor de⁹ ⁊ homo. cū corpore ⁊ aīa. car-
 ne ⁊ sanguine. sic prodij ex vtero matris. ⁊ i
 cruce pependi ac sedeo ad dexterā p̄ris. Sz
 quare corpus meū in sacramēto p̄tineat nul-
 la lingua valet explicare. neq; sensus aliquis
 p̄cipe. nec rō hūana valet p̄phendere. sz soli
 fidei cōuenit hoc scire. Ex quo dicto patz q̄
 sub vtraq; specie sacri sit xpi diuinitas. aīa.
 corpus. sanguis integralit̄. sz tñ aliē ⁊ aliter
 qz sub sp̄e panis ē totūz corp⁹ xpi ex vi sacri
 tanq; termin⁹ p̄secratiōis. eo q̄ solū i corpus
 xpi s̄ba panis vertit̄. aīa xpi ⁊ sanguis sūt
 ibi ex naturali comitātia. diuinitas xpi abso-
 lute p̄siderata ē ibi de p̄serōne sue imēsitati
 similiter sub sp̄ibus vini ē tantū sanguis xpi
 ex vi sacramēti directe tanq; termin⁹ per se
 rōne p̄secrationis. corp⁹ vero ⁊ anima ⁊ dei-
 tas sanguini vnita sunt ibi ex reali vel natu-

talī cōcomitātia. Ex his iā dictis pōt illumia
ri error detestabilis quorū dā hereticorū qui
dei virtutē iuxta rez naturalīz metiētes in
tantā ausi sūt p̄silire infantiā vt dicere nō ve
rent in altari post cōsecrationē nō eē corpus
xp̄i qd̄ traxit de v̄gine. nec sanguinē quem p
nobis fudit in cruce. nec substātiā panis et vi
ni in substātiā panis. et vini in substātiā car
nis et sanguinis cōuertī. De quorū numero
fuit Berengari⁹. de cui⁹ reuocatiōe. et ei⁹ er
roris abiuratiōe facta ē puocatio corā papa
Nico. et cētū et xliij. ep̄is. vt h̄r de p̄se. dis. ij. c.
Ego berengari⁹. Sz hūc errorē mḡr Bicleff
de anglia reuocauit. asserēs xp̄m nō eē in sa
cramēto reali⁹ et veri pp̄ia p̄sona corpali
Cōtra qd̄ dixit xp̄s Joh. vj. Caro mea vere
ē cib⁹. q. d. Lib⁹ ē angelorū quē cernitis in al
tari p̄ cōsecrationē ē vere caro mea. quā tra
xi de virgine. et pot⁹ ē vere sanguis. quē pro
vobis fudi in cruce. Natura enī fortificat fi
dē nr̄am in sacro hoc. **N**ā in hybernā
ē lacus in quē q̄cūq; palus figit exteri⁹ super
aquā ē ferrū. in aqua lapis. Idē in tussia est
fons q̄cūq; ibi p̄icit fit lapis. Unde fride
ricus impator experiri volēs imisit cirotecā
cū annulo qd̄ totū p̄uertebat in lapidē. Et si
pōt hoc natura facere. multo magis creator
naturaz p̄uere pōt panē in corp⁹ suū et vi
nū in sanguinē virtute verborū. Tunc subdi
tur. Qui māducat meā carnē et bibit meū san
guinē. in me manet et ego in eo. Ex his v̄bis
et alijs in hoc ca. Joh. vj. positis vbi dicitur
Nisi manducaueritis carnē filij hoīs et bibe
ritis ei⁹ sanguinē. nō habebitis vitā in vobis
quidā heretici p̄niciosi traxerūt occasionem
sui erroris dicētes. Populū laicale debere
sub duplici specie cōicāre. nō intelligentes h̄
eē dictū de sp̄iali māducatione. s. q̄ in chari
tate ē. et in fide māducat sp̄iali⁹. Juxta illud
Augl. Crede et māducasti. Et Alexander de
halis in scripto suo sup̄ illud. Joh. vj. dicit.
q̄ solus sacerdos cōicat sanguinē. reliqui ve
ro nō cōsecrātes corpi. Idē dicit Lyrā i glo
sa. q̄ nō ē intelligendū q̄ hoc sac̄m sub vtra
q; specie fidelibus sit exhibendum. sed tātū
hoc modo a sacerdote celebrante est sumen
dum. Licet enim populus in primitiua eccle
sia sub vtraq; specie cōmunicaret. qd̄ p̄ pro
uide ordinatū ē. vt non cōicet sub specie vi
ni prop̄ periculū effusiōis. **N**ā aut tā
lis cōicatio laicalis ē illicita sub duplici sp̄e
probat. q̄ ē contra naturā. scripturā. et figu
ram. Quo ad primū probat Joh. vj. vbi idē.
Ihic ē panis de celo descendens. si q̄s ex ip̄o
māducauerit nō moriet. Et ibidē. Ihic est pa

nis qui de celo descendit. qui māducat hunc
panē viuet in eternū. Itē ibidē. Panis quē
ego dabo caro mea ē p̄ mundi vita. Ecce he
retice p̄ntiose q̄ dñs tm̄ dicit de pane. et non
de vino. p̄ hoc innuēs māducationē eucha.
sufficere sub vna specie tm̄ p̄ vita eterna ca
pescenda. Itē habet Luc. xv. q̄ pater occi
dit filio p̄digo reuertēti ab errore vitulū sa
ginatū. p̄ qd̄ xp̄s signatur grā pinguedinis.
vbi nulla fit mētio de bibitione. Itē pbatur
Matth. xliij. Mar. vj. Luc. ix. Joh. vj. q̄
dñs satianit q̄nq; milia hoīm de q̄nq; panib.
bus. vbi tm̄ nulla mētio de vino. Q̄ tm̄ hereti
ci nō p̄pendūt sumētes p̄ se verba dñi. Joh.
vj. Nisi manducaueritis carnē filij hoīs et
ad defendendū suū errorē. Sed illud q̄ seq̄
tur nolunt respicere. q̄ dñs dixit Johis vj.
Spūs ē q̄ viuificat. et sp̄ialis sensus vitā cō
fert. q. d. Dicta mea oportet sp̄ialiter intel
ligere. q̄ caro nihil prodest. q. d. si fm̄ sensū
corporalē intelligeretis nihil vobis p̄derint
sed nocebūt. Et sequit ibidē. Joh. vj. Ver
ba que ego locut⁹ sum vobis. s. de māducati
one carnis mee et sanguinis spūs et vita sunt
i. sp̄alia et vitalia. Nā legis de duob⁹ disci
pulis eūtib⁹ in Emaus. Luc. xli. quib⁹ solū
tradidit corpus suū. Quo ad secūdū pbat i
figuris que sunt quattuor fm̄ mḡm in li. sen
tentiaz. dis. viij. s. sacrificium melchisedech
Agnus pascalis. manna et sanguis et aq̄ q̄ de
latere christi p̄fluxerūt. Quantū ad p̄mū h̄r
q̄ solū sacrificantes debent sub duplici spe
cie eucha. p̄cipe. qd̄ figurat⁹ ē in oblatione
melchisedech. Gen. xliij. q̄ erat sacerdos dei
altissimi. et obtulit panē et vinū. De quo dicit
Amb. sup̄ illo x̄bo Matth. xxvj. Accipite
et manducate. Christ⁹ in cena obtulit suis di
scipulis qd̄ melchisedech representauit i figu
ra. Itē. Leuit. xviij. Sanguinez dedi vobis
vt sup̄ altare in eo expietis illū paia⁹ v̄ris
Itē Deut. xij. de h̄r vbi figurat. q̄ soli sa
cerdotes debēt eucha. sacramētū sub dupli
ci specie p̄mittere. et si nō consecraret et sume
rent sac̄m sanguinis xp̄i. diuiderēt sac̄m q̄
sine grādi sacrilegio p̄uenire nō pōt. de con
se. dis. ij. c. cōperim⁹. Et inciderēt in cano. pe
nā q̄ est repulsiō ad vnū annū a cōione. Sa
cerdotes aut nō sacrificātes p̄nt cōicāre sub
vna specie tm̄. fm̄ illud. j. Regl. ij. Dimitte
me obsecro ad vnā ptē sacerdotalē et p̄medā
bucellā panis. Et sic refert Eusebius ad da
masū de morte glōsi Hiero. q̄ sac̄m eucha.
sub sp̄e panis tm̄ accepit. Itē. b. Eusebius
cōicauit in extremis vt de eo scribit. beatus
Cirillus in epistola ad beatum Augustinū

Etia coicauit. b. Aug⁹ sextremis de manib⁹ beati honorati epi. Itē agnus pascalis et mā na figurabāt xpm. et in imolatiōe agni. Exo. xij. et in manducatiōe māne eiusdē. xvj. nulla fiebat mentio de potatione. Itē nō ē dādū laicis sub vtraq⁹ specie eucharistie sacramē/ tū. Quo ad tertiū pbat in natura. Quia aliqui naturaliter nō bibunt vinū nec pnt odorare et psequēs. nec s⁹ specie⁹ vini coicari pnt. In refert. be. Greg⁹. in. iij. dialogo. c. iij. q⁹ sanct⁹ Agapit⁹ papa quēdā claudū et mutū coicauit sub vna spē dūmodo missaz solēnia celebrauit. Et cū corp⁹ xpi in os eius mitteret ad loquendū ē soluta lingua. Itē Alexan der de halis in pre. iij. summe sue de natura sacri querit Utrū licet corpus xpi sumere s⁹ specie panis tm sine sumptione speciei vini. Et rēdet q⁹ corpus integre sumit sub vtraq⁹ specie. bene licet sumere christum s⁹ vna spe cie panis tm. siue vini tantū. Ad autēz dicit supra canō. in. c. cōperim⁹. Intelligit de con fidente Ecclia aut illud sacm dispensare cō suetit sub specie panis tm ppter periculum effusionis. Etia propter vitium infidelitatis qd se nō imerito in fide simpliciū mentib⁹ in gereret. si semp sub specie panis et vini dare retur. possent enim simplices credere q⁹ xps nō cōtineret sub altera spē integer. **¶** Bīc tū Tho. de aquino. q⁹ laicis debet dari sim plex vinū nō psecratū. aut aqua pablutione non tamen propter aliquod mysterium. sed vt lauētur ora sumentium ne remaneant ali que reliquie eucharistie infra dentes. Etia vt nō seruetur eucharistia in ore ppter male ficiū exercendū. vt expertū fuit tpe Ambro. epi. Quomodo in trunco apum hostia cōse/ crata p mulierem fuit absconsa vt apes au gerent. Cuius miraculi signum q⁹ ibi accidit habet hodie in mediolano. s. monstrātia ce/ rea quā apes corpori christi tunc fecerunt. Et addit thomas q⁹ sacerdoti semel i die suf ficit coicare. alijs aut probatis et pfectis suffi cit de octaua in octauā. Cōmuni aut populo qui se nō cū magna deuotiōe occupat semel in anno sufficit. Idē dicit sacerdos porrigēs alijs eucharistiā sub vna spē pōt illa vel con silia verba dicere. Corpus et sanguis dñi nři iesu xpi pficiat tibi in vitā eternā. Et non so lum corpus dñi nři. Et dans vinū simplex potest dicere. In noie dñi nři iesu xpi amen. Itē Nico. de lyra super illud Johis. vj. di cit sacramentum eucharistie non soluz sacer doti sumentī. sed toti ecclesie ac etiam illis q⁹ sunt in purgatorio prodest. Et ratio est quia nō tantū ē sacramentum. sed et sacrificium ec

clesie inquantū continet christum passum. et ideo proficit oibus fidelibus. Si autē sumi tur alio modo vt a laico tūc pficit solū sumen ti. q⁹ officium eius nō est offerre sacrificium. sed tantū suscipere sacramentum. Item sco tus in. iij. dis. vij. dicit Sacerdos post con secrationem habet rigidissimum mandatu⁹ ecclesie. ad hoc q⁹ pcpiat vtrumq⁹. **¶** Sz queritur hic Utrum quotidie sit celebrādū vel coicandum. videtur q⁹ non. quia dicit. b. Augu. et ponif de cōse. dis. ij. c. quotidie ce lebraz nec laudo nec vitupero. In cōtrariū habetur dictū sancti Amb. in li. de sacramē tis. Et ponif de conse. dis. ij. c. Non iste. vbi dicitur q⁹ panis iste ē quotidie sumend⁹. vt quotidie tibi prosit. sed sic viue vt quotidie merearis accipere. Circa qd notandum i pī mitiua ecclesia multitudinis credentiū erat. cor vnum et anima vna. Act. iij. Et charitas dei diffusa erat in cordibus hominū. vt etia pro fide christi certatim ad mortem curreret. Ideo hoc sacramētū necessarium erat quot tidie ad mortem preparatis. Tunc eni quot tidie communicabāt. Post vero crescente ec clesia. et cessante deuotione institutū fuit qd octaua in octauā fideles coicarent. adhibito hoc remedio vt pro eo singulis diebus oscu lum pacis daretur. vt dicit Guil. in rationali diuinoy. sed heu crescēte malicia hominū statuit. Fabianus papa. vt dicit magister in iij. dis. xij. Et hē de cōse. dis. ij. Et si non fre quentius. tamē ad minus ter in anno. scz pa sca. pentecosten. et in natiuitate dñi cōmuni carent. Sed heu crescente malicia de nouo. decreuit Innocentius. et habetur de penit. et remissi. c. Omnis vtriusq⁹ sexus. Ad saltē ad minus semel in anno quilibet christifide lium cōmunicaret sub pena excommunicatio nis et carentie ecclesiastice sepulture. **¶** Istis sic stantibus dicit Bonauentura. Si q⁹ vi deat se eē in statu primitiue ecclesie laudabi le est quotidie celebrare et cōmunicare. si au tem in statu finalis ecclesie. vtputa frigid⁹ et tardus consulendum ē. vt raro cōmunicet si autem medio modo debet se habere medio modo. et aliquādo debet cessare. vt discat re/ uereri. et aliquando debet accedere. vt in flā metur in amore. quia tali hostie debetur ho nor. debet. et amor. Et subdit. Omnes ratio nes que vident habere ad quotidianā com munionē intelligunt statuta pparatiōe. q⁹ in paucissimis est vt semper vnde credo q⁹ ma iorē efficaciam recipit hō in vna missa vel com munionē cū bona pparatiōe q⁹ i multi si non se bñ ppararet diligēt. Et subdit Uterq⁹ enī

Mult. de eucharistia

Quodam modo

Nota qd in pma est qd de eucharistia dicitur qd de eucharistia dicitur qd de eucharistia dicitur

Ter in duo

Secund in anno

dabit gl'iam deo. et q' m'aducat cū reuerētia
 ⁊ qui ex reuerentia dimittit. hec ille. Dicit
 men albert⁹. q' qñ apes infirmant. tunc plus
 solito comedūt mel prop' pietatē quā habēt
 ad ipm. Per mel intelligit ipsum corp⁹ xpī.
 q' sicut mel ē cibus hoīb⁹ ⁊ venenū serpenti
 bus ⁊ draconib⁹ vt dicit Cōstantin⁹. sic cor
 pus xpī est bonis dulcis ⁊ eternus. fm q' dicit
 euāgelistū. Hic ē panis q' d' celo descēdit. si q's
 manducauerit hunc panē viuet in eternum.
 Sed malis serpētinis hoīb⁹ ē venenū. fm
 q' canit eccl'ia. Mors est malis. vita bonis
 Et apl's. j. Cor. xj. Qui manducat ⁊ bibit in
 digne. iudiciū sibi m'aducat ⁊ bibit. modo si
 cut cū apes infirmant auidius comedūt. sic
 boni ch'ristiani ex venialib⁹ peccatis ⁊ inter
 dum ex mortalib⁹ oblitis. debēt frequenter
 sumere hoc mellicū sacramentum q' delectat
 venialia peccata. Teste Bern. qui ait. In sa
 cramento altaris. peccata venialia delect. hō
 in grā roborat. aia celesti dulcedine inebriat
 Et idem dicit Amb. ⁊ habet de p'se dis. ij. c.
 In calice. Quoties effundit sanguis xpī in
 remissionē peccatorū effundit. debeo semper
 accipere. q' semp pecco debeo accipe medic
 nam. Hic tñ Albertus dicit. Intellige de sa
 crificantibus tñ. ⁊ valet quoties effunditur
 i. in altari offerē. in remissionē peccatorū effū
 dit. i. offerē. Delet etiā hoc mellifluū sacra
 mentū peccata oblita. fm illud Aug. Cum
 corpus ch'risti manducat mortuus suscitāt.
 ⁊ peccator q' adhuc iacet in peccatis oblitis.
 ille per hoc sacramentū surgit ad vitā gratie
 sō frequēter est sumendū. Sed ad Aug. qui
 dixit quotidie cōicare. nec laudo. nec vitu
 pero. Dicit glo. brixien⁹. q' hoc dixit Aug⁹
 ignorans mētes sumentū. vtrū sint digni tā
 q' q' mentē alteri⁹ videre nō poterat.

In natiuitate Johis baptiste Sermo p'mus
Qu' bonus es et
 bonum portans nuncium. ita scribit
 ij. Regū. xviij. A. Magister li. xij. de pro
 prie rerum dicit. Turtur est avis casta ⁊ pu
 dica valde diligens loca solitaria ⁊ deserta.
 fugiens hominum consortia. q' ē avis casta
 patet ex eo. Nam semel viduata nō vult ha
 bere parem. Teste Alano in de planctu na
 ture. Turtur inquit suo viduata p'sorte amo
 re epiligare. i. repetere. dedignans in altera
 bigamie refutabat socia. hec avis vernali ac
 cedente tpe aduenit. ⁊ nouitatē aduentis
 t'pis denūciat. querula quoq' voce prodit.
 Jō dicit Cañ. ij. Jam enī hyems transijt im
 ber abiit ⁊ recessit. flores apparuerūt i. terra

nostra. ⁊ vox turturis audita est in terra no
 stra. **S**pūaliter p' turturē. b. Jōhes ba
 ptista intelligit. q' recte sicut in aduentu tur
 turis hoies ad gaudia excitant. Sic aduen
 ente natiuitate iohis multi letant. quemad
 modū angelus p'dixerat patri suo zacharie.
 Erit inquit tibi gaudiū ⁊ exultatio. ⁊ multi
 in natiuitate ei⁹ gaudebūt. Luc. j. Iste ama
 bilis turtur Jōhes fuit valde castus. q' per
 petuus virgo. q' p' ex eo. q' vitauit omnia
 que solent ad libidinē incitare. quoz p'ncipa
 liter sūt quattuor. Juxta illud poete. Vestis
 pulchra. cibus largus. ociū quoq' somnus.
 Nam vestis sua nō fuit delicata nec pulchra
 sed aspera de pilis camelozū. quā sup nudo
 corpore portabat. vt habet Matth. iij. Li
 bus suis fuere locuste. que fm Chryf. sunt
 volatilia mūda ⁊ parua que cocta i oleo pau
 perē p'bent victū. Similiter comedit mel sil
 uestre. q' fm Raba. ⁊ Tho. de adno folia
 sūt lata ⁊ rotunda lactei melleiq' color. Hec
 iohes comedit. neq' vinum bibit. sic p'dixe
 rat angelus Luc. j. Vinū ⁊ sicerā non bibit.
 Ipse autē fugit p'sortia hoīm. fm q' canit de
 ipo. Antra deserti teneri sub annis. ciuiū tur
 mas fugiēs petisti. ⁊c. iō i suo aduētū t'ps no
 uū denūciat diuq' cupitū. Cū dixit. Peni
 tētia agite appropinq'bit enī regnū celoz q' d'
 p'z Mat. iij. ⁊ h' fuit valde inauditū. Idcir
 co vba de ipo p'nt puenientē assumpta sibi ap
 plicari. cū d'. Air bon⁹ es. In q'bus duo de
 scribunt. p'imo virilitas triūphantis. ibi.
 Air bon⁹ es. Scōdo sublimitas nūciat. ibi.
 ⁊ bonū portas nūciū. De p'mo ē notandū. dī
 cunt naturales de lapidū naturis tractātes.
 q' quidā lapis noie pantron. sumēs denoia
 tionē a panthera aiali h'z hāc v'turē. q' mane
 visus illo die facit audacē hoīem ⁊ iuictū. ei⁹
 bonitas claret ex hoc. q' fere cū oībus lapidī
 bus p'ciosis p'icipat in colore. Cū albis enī
 ē alb⁹ cū pallidis pallid⁹. cū nigris niger. cū
 roseis rose⁹. cū purpureis purpure⁹. ⁊ sic de
 alijs. M'ystice p' hūc lapidē. b. Jōhes figu
 ratur. q' recte sicut lapis iste si mane videtur
 circa ortū solis. facit hoīez inuictū contra inī
 micos. sic qui mane. hoc ē in natiuitate hui⁹
 sancti iohānis bap. ipm inuocauerit ⁊ vide
 rit oculis mētis inuictus manebit ab inimi
 cis. Q' dicitur per sapientem. Qui mane vi
 gilauerit ad me inueniet me. Proverb. viij.
 Ipse enī in p'mordio natiuitat' diabolū sup
 uit. ⁊ ab eo inuict⁹ fuit. Jō dicit beat⁹ Bern
 hardus in sermone de natiuitate sancti iohā
 nis. Erubescē lucifer qui mane oriebaris. q'
 in nouissimo die tanquā perdix stultissimus